

ΔΡΑΜΑΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΕΝΑ ΤΡΑΓΙΚΟ ΟΝΕΙΡΟ

Η ώμορφες νύχτες μὲ τὸ γοητευτικὸ σεληνόφως διαδεχόντουσαν ἡ μιὰ τὴν ἄλλη στὴν ἀριστοκρατικὴ παραλία τῆς Φλωρίδος. Τὸ φεγγάρι κάθε τὰ κύματα τοῦ ὠκεανοῦ ποὺ ἔρχόντουσαν νὰ ξεκουραστοῦν ἥσυχα στὴν χρυσῆ ἀμμουδιά. Τὰ κομψὰ κόττερα κ' ἡ καλοτάξιδες θαλαμηγοὶ στολιζόντουσαν μὲ τὰ πολύχρωμα φαναράκια τους, ὅπως ἡ ώμορφες γυναικες μὲ τὰ κοσμήματά τους, γιὰ νὰ ύποδεχθοῦν τοὺς πλούσιους καλεσμένους τῶν ἰδιοκτητῶν τους. Πέρα, ἀνάμεσα ἀπὸ τὶς πανύψηλες φοινικες, ξεχώριζαν οἱ κατάφωτοι ὅγκοι τῶν μεγάλων ξενοδοχείων κι' ἀκούγονταν οἱ εὔθυμες νόττες τῆς μουσικῆς τους.

Ἡ ζωὴ ἥταν πολὺ ώμορφη ἔκεινο τὸ καλοκαῖρι στὴ Φλωρίδα. «Ἐνα πλῆθος ώμορφων γυναικῶν καὶ «Θασιλέων» τοῦ χρηματιστηρίου εἶχαν συγκεντρωθῆ ἔκει πέρα γιὰ νὰ σκοτώσουν τὴν πλῆξι τους μ' ἐκκεντικὲς διασκεδάσεις.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων στὸ «Γκράντ 'Οτέλ», ἀπὸ τὶς πρώτες μέρες τῆς σαιζόν, εἶχε καταλύσει ὁ «Θασιλέως τοῦ σιδήρου» μὲ τὶς δυὸ πεντάμορφες κόρες του. «Ἐπειτα ἔνας μαχαραγιᾶς μὲ τὴν παράξενη ἀκολουθία του καὶ τὸν ἀσκητικὸ του φακίρη. «Υστερα ἔνας ἀληθινὸς θαρῶνος μ' δλους τοὺς τίτλους του, τὰ οἰκοσημά του καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ βρισκόταν μιὰ πλουσία νύφη νὰ τοῦ πληρώσῃ τὰ χρέη του. Κατόπιν μιὰ εὔθυμη συντροφιὰ ἀπὸ γοητευτικὲς «βεντέττες» τοῦ Χόλλυγουντ καὶ τέλος ἔνυς σοιδαρὸς νέος, ύπερβολικὰ ωμψὸς κι' ύπερβολικὰ ώμορφος ποὺ ἔμοιαζε μὲ πρίγκηπα ύπὸ αὐστηρὸ ίνκόγνιτο.

Ωστόσο αὐτὸς ὁ σοιδαρὸς νέος στὸ Βιθλίο τοῦ «Γκράντ 'Οτέλ» εἶχε σημειώσει ἔνα πολὺ κοινὸ ὄνομα : Τέντυ Σμίθ.

Αὐτὸς δυσαρέστησε ἀκόμη καὶ τοὺς γκρούμ τοῦ ξενοδοχείου. Τόσο κοινὸς ἄνθρωπος λυιπόν ἥταν αὐτὸς ὁ ἔνοικος μὲ τὴν γοητευτικὴ ώμορφιά; «Ἐνας Σμίθ ἀπὸ τὶς σαοάντα χιλιάδες τῶν Σμίθ ποὺ ύπηρχαν στὸν τηλεφωνικὸ κατάλογο ; Τὶ ἀπογοήτευσι!... Δὲν εἶχε τούλαχιστον τὴν ἔξυπνάδυ ν' ἀλλάξῃ τ' ὄνομά του πρὶν νὰ πάγη στὴ Φλωρίδα!...

Τὰ γκαρσόνια τοῦ «Γκράντ 'Οτέλ» ώστόσο, γιὰ νὰ πάρουν ἔνα καλὸ πουρμπουάρ γιὰ τὶς πληροφορίες ποὺ ἔδιναν γι' αὐτὸν τὸν ώμορφο νέο, τὸν θάφτισαν μαρκήσιο. Καὶ γιὰ ποιὸ λόγο παρακαλῶ νὰ μὴν εἶχε ξεπέσει κι' ἔνας μαρκήσιος σ' αὐτὴν τὴν περίφημη ἀμμουδιά τῆς Φλωρίδος; Λίγοι ἔπισημοι ξένοι ἔρχόντουσαν κάθε καλοκαῖρι ἔκει πέρα;

«Ἐτοι δλοι θεωροῦσαν τὸν Τέντυ Σμίθ ὡς μαρκήσιο. Ἡ σιωπὴ του, οἱ προσεχτικοὶ τρόποι του, ἡ εὐγένειά του στὶς γνωριμίες του τὸν εἶχαν τυλίξει μὲ τὴν αἴγλη ἑνὸς ἡμιθέου. Τὰ κορίτσια τῶν διαφόρων «Θασιλέων» τὸν ἔγραψαν πρῶτο - πρῶτο στὸ καρνὲ ποὺ σημείωναν τὶς κατακτήσεις τους ἔστω καὶ ἀνδὲν τοὺς εἶχε χαρίσει οὕτε ἔνα χαμόγελο καὶ περνοῦσαν ὕρες δλόκληρες στὸν ἔξωστη πολὺ ἥταν κέτω ἀπ' τὸ δωμάτιό του, ἔχοντας καρφωμένα τὰ μάτια τους στὰ διαμερίσματά του. Ἡ ώμορφες κυρίες τὸν πολιωρκοῦσαν μὲ τὰ φασαμάιν τους κι' εἶχαν πληρώσει τὸν καμαριέρη του γιὰ νὰ τὶς πληροφορῇ μὲ ποιὸ τρόπο περνοῦσε τὶς νύχτες του.

Μετὰ μιὰ ἔθδομάδα, ἡ ἀτμόσφαιρα τοῦ «Γκράντ 'Οτέλ» εἶχε γίνει ἀποπνικτικὴ γιὰ τὸν φτωχὸ Τέντυ. «Οπου καὶ νὰ καθόταν, στὸ μπάρ, στὸ σαλόνι, στὸ καπνιστήριο, στὸ χώλλ τοῦ ξενοδοχείου, ἔνοιωθε τὰ μάτια τῶν γυναικῶν νὰ τὸν παρακολουθοῦν. Πότε στηριζόντουσαν ἔπιμονα στὴ φυσιογνωμία του κι' ἀναζητοῦσαν τὸ βλέμμα τῶν ματιῶν του, πότε γινόντουσαν προκλητικὰ, ἵκετευτικὰ

σεληνόφως διαδεχόντουσαν ἡ μιὰ τὴν ἄλλη στὴν ἀριστοκρατικὴ παραλία τῆς Φλωρίδος. Τὸ φεγγάρι κάθε τὰ κύματα τοῦ ὠκεανοῦ ποὺ ἔρχόντουσαν νὰ ξεκουραστοῦν ἥσυχα στὴν χρυσῆ ἀμμουδιά.

γεματὰ ἔρωτα καὶ πότε σεβύνανε σὲ μιὰ ἀπέραντη λαγνεία. Ὁ Τέντυ εἶχε ἀρχίσει πειὰ νὰ στενοχωρῆται. Μιὰ ἀγωνία τοῦ ἔπινγε τὴν καρδιά. Σιγὰ - σιγὰ, ἀρχισε νὰ φοβᾶται τὸν κόσμο καὶ τὰ πολλὰ φῶτα κι' ἀναζητοῦσε τὴ μναξιά.

Κάθε φορὰ ποὺ ἔδινε μιὰ τέτοια μάχη μὲ τὶς ἀγνωστες κατυλάθαινε δτι αὐτὸς ἥταν ὁ νικημένος. «Ἐμοιαζε μ' ἔνα μουγγό ποὺ τοῦ ζητοῦσαν νὰ μιλήσῃ καὶ ν' ἀπολογηθῇ γιὰ τὸ ἔγκλημά του.

Κι' ἀλλήθεια, ὁ φτωχὸς Τέντυ εἶχε κάνει ἔνα φοβερὸ λάθος, ἔνα τρομερὸ ἔγκλημα! «Ἡθελε νὰ πραγματοποιήσῃ ἔνα μεγάλο ὄνειρο του. «Ἡθελε νὰ ζήσῃ στὴν πραγματικότητα μιὰ περιπέτεια ποὺ εἶχε φτιάξει μὲ τὴ φαντασία του. Ἡ ἀφορμὴ ἥταν ἔνας φίλος του ποὺ τοῦ εἶχε δηλώσει μὲ θαυμασμό:

—Τέντυ, εἶσαι πολὺ συμπαθητικός. «Ἐχεις μιὰ ἀριστοκρατικὴ φινέτσα, ἔναν ἀέρα κοσμοπολίτικο. Θά μποροῦσες νὰ σταθῆς στὸ καλύτερο σαλόνι χωρὶς νὰ καταλάθουν δτι εἶσαι ἔνας φτωχὸς διάβολος. Θά ἔχης ἔξασφαλισμένη τὴν ἐπιτυχία σου. Κι' ἀσφαλῶς θὰ σ' ἀγαπήσῃ καμμιὰ πλούσια νέα καὶ θὰ θελήσῃ νὰ σὲ παντρευθῇ. Μὴ διστάσης λοιπὸν νὰ παίξῃς κι' ἔσου τὸ «κόλπο» σου. Είμαι βέβαιος δτι θὰ βγῆς κερδισμένος. «Ἐγὼ, ἀν εἶχα τὰ φυσικὰ χαρίσματά σου, δὲν θὰ δισταζα ωύτε στιγμή.

«Ο Τέντυ στὴν ἀρχὴ γέλασε μ' αὐτὲς τὶς σκέψεις τοῦ φίλου του κι' ἔξυπνολούθησε νὰ πηγαίνῃ κάθε πρωὶ τὴν ώρισμένη ώρα στὸ γραφεῖο του. «Ἡταν ἔνας μικρὸς ύπαλληλος μιᾶς ἔταιρείας τῆς Νέας Υόρκης. «Ολη τὴ μέρα τὴν περνοῦσε γράφοντας λογαριασμούς. Ωστόσο ἐπειδὴ ἥταν ἐργατικός, εἶχε ἔναν πολὺ καλὸ μισθό. «Ἐτοι κάθε μῆνι έβαζε στὴν Τράπεζα μερικὰ δολλάρια. Ξαφνικὰ ἡ τύχη τὸν βοήθησε καὶ κέρδισε τὸν πρῶτο ἀριθμὸ τοῦ λαχείου τῆς ἔταιρείας του. «Ἡταν τριάντα χιλιάδες δολλάρια ποὺ τοῦ ζαλίσαν τὸ μυαλό.

«Ο φίλος του βρήκε πάλι τὴν εύκαιρία νὰ τοῦ δηλώσῃ:

—«Ἐκανες τὸ πρῶτο ψῆμα γιὰ τὴν πραγματοποιήσι τοῦ ὄνειρου σου. Τώρα σοῦ χρειάζεται θάρρος. Παίξε αὐτὸ τὸ παιγνίδι. «Ἀν χάσης θὰ πῆς δτι δὲν κέρδισες ποτὲ αὐτὸ τὸ λαχεῖο. Μὰ ἀν κερδίσης δλη ἡ ζωὴ σου θὰ είνε πειὰ μιὰ διαρκῆς εύχαριστησις.

«Ο Τέντυ ἔμεινε σκεπτικός : «Ἀπὸ τὸ μυαλό του περνοῦσαν τώρα δλες ἡ αἰσθηματικὲς περιπέτειες ποὺ τὸν εἶχαν συγκινήσει στοὺς λαϊκούς κινηματογράφους. Ωστόσο τόλμησε νὰ παλαίψῃ μ' αὐτὸ τὸν πειρασμὸ καὶ παρατήρησε στὸ φίλο του :

—Εἶνε ἐπικίνδυνο νὰ διαθέσω αὐτὴ τὴν ἀνέλπιστη περιουσία μου γιὰ τὸν ὄνειρο. Σκέψου ἀν χάσω ἡ ζωὴ θὰ μοῦ φαίνεται πειὰ ἀληθινὸ μαρτύριο.

Μὰ ἔκεινος μεταχειρίσθηκε κάθε μέσο γιὰ νὰ τοῦ γυρίσῃ τὸ μυαλό. Κι' δ Τέντυ Σμίθ ἀπεφάσισε πειὰ νὰ ζήσῃ τ' ὄνειρό του.

Ντύθηκε μὲ τὴν τελευταία λέξι τῆς μόδας, ἀγόρασε πολυτελεῖς βαλίτζες, ἔφτιαξε ἔνα σωρὸ κοστούμια καὶ ἔγινε ἀγνώριστος. Κυνεῖς δὲν μποροῦσε νὰ καταλάθῃ πειὰ δτι αὐτὸς δ τόσο καλούντυμένος νέος ἥταν δ Τέντυ, δ μικρὸς ύπαλληλος τῆς ἔταιρείας «Τζάκσον Μπρόδερερ» κι' δ φίλος του, δ Σάμουελ, ἔμεινε κατάπληκτος ἀπὸ αὐτὴ τὴν μεταφόρωσί του.

—Μοιάζεις σὰν πρίγκηπας! τοῦ δήλωσε μὲ θαυμασμό.

Καὶ τὸν συνώδευσε ὡς τὸ πολυτελές ἔξπρες ποὺ ἔφευγε γιὰ τὴν χρυσῆ ἀμμουδιά τῆς Φλωρίδος.

«Ο Τέντυ τὸ εἶχε πάρει ἀπόφασι νὰ παίξῃ τὸ ρόλο ἐνὸς πλούσιου, μὰ καὶ κουρασμένου ἀ-

πό τις διασκεδάσεις νέου. Φαινόταν ότι τίποτε δὲν τὸν συγκινοῦσε, ότι τίποτε δὲν τὸν ἐνδιέφερε, οὔτε ἡ ὁμορφες γυναῖκες, οὔτε οἱ πολυτελεῖς καὶ φαντασμαγορικοὶ χοροὶ, οὔτε ἡ ἔκλεκτὲς συγκεντρώσεις τῶν μεγάλων ξενοδοχείων.

Καὶ σ' αὐτὸς ἀκριβῶς χρωστοῦσε τὴν καταπληκτικὴν ἐπιτυχίαν του. "Ολοι, ἀκόμη κι' αὐτὸς οἱ πραγματικοὶ βαθύπλουτοι γλεντζέδες ξενιωθαν κάποιο σεβασμὸν γι' αὐτὸς τὸν μυστηριώδη νέο, τὸν τόσο κουρασμένο καὶ τὸν τόσο ἀδιάφορο.

"Ο Τέντυ τὶς πρῶτες μέρες τῆς ἀφίξεως του στὴν Φλωρίδα διασκέδασε ἔξαιρετικὰ μ' αὐτὸς τὸ ἄχαρο παιγνίδι. "Υστεραὶ δύμως ἀρχισε νὰ βαριέται. Η σκέψη ότι δὲν μποροῦσε ν' ἀπολαύσῃ αὐτὰ τ' ἀγαθὰ τὸν τρέλλαινε. "Εβλεπε ότι διαρκῶς σωνόντουσαν τὰ λεφτά του κι' ότι ἀκόμη δὲν εἶχε δοκιμάσει οὔτε μιὰ αἰσθηματικὴ περιπέτεια. Φοβόταν νὰ μπλέξῃ μὲ μιὰ γυναῖκα μήπως τυχὸν αὐτὴ δὲν τὸν ἀγαποῦσε ἀληθινά καὶ δὲν δεχόταν νὰ γίνη σύζυγός του ἀδιαφορῶντας ἀνήταν πλούσιος ἢ φτωχός.

"Ετοι όταν τὸν πνίγαν ἡ μελαγχολίες του πήγαινε στὴν παραλία τῆς Φλωρίδας καὶ κύτταζε δρες δλόκληρες μέσα στὴν πύχτα τὴν γαλάζια θάλασσα. "Ενα βράδυ δύμως συνέθη τὸ μοιραίο. Η σκιὰ μιᾶς γυναίκας γλύστρησε κοντά του καὶ στάθηκε δίπλα του. "Ενα λεπτὸ παρθενικὸ ἄρωμα τάραξε τοὺς λογισμούς του καὶ μιὰ μεταλλικὴ φωνὴ τὸν ρώτησε μὲ τρυφερότητα :

—Μίστερ Σμιθ, εἰσαστε λοιπὸν ρωμαντικός; Η θάλασσα σᾶς πυρίνει διαρκῶς ἀπὸ κοντά μας. Θά ἔλεγε κανεὶς ότι ἀναζητᾶτε κυττάζοντας τὴν τὶς συγκινήσεις τῶν μακρυνῶν ταξιδιῶν σας.

"Ο Τέντυ γύρισε καὶ κύτταξε αὐτὴ τὴν γυναίκα ποὺ εἶχε τὸ θάρρος νὰ τοῦ διακόπτῃ τοὺς ρεμβασμούς. Η σιλουέττα τῆς μέσα στὸ μαγευτικὸ σεληνόφως ἥταν γοητευτική. Ήταν τόσο ὁμορφη ποὺ ἔμεινε ἀφωνος ἀπὸ τὴν εὔχαριστησί του.

—Μήπως σᾶς ἐνοχλῶ; τὸν ρώτησε ἑκείνη. Εἶμαι πρόθυμη νὰ ἔξαφανισθῶ ὅπως εἶχα ἔρθει καὶ νὰ φροντίσω νὰ μὴ μὲ συναντήσετε πειὰ στὸ δρόμο σας.

"Ωστόσο Βεβαίη γιὰ τὴν ἀπάντησι του κάθησε μ' ἀπλότητα κοντά του καὶ τοῦ ζήτησε μιὰ φωτιὰ γιὰ ν' ἀνάψῃ τὸ σιγαρέττο τῆς.

—Μὲ λένε Ντόλλυ, Ντόλλυ! "Εβεριγκ, τοῦ δήλωσε μὲ σοθαρότητα. Ζῶ μὲ τὴν θεία μου τὴν «μίσσες» Μαίρη Γκόλντιθερ στὸ Σάν Φραγκίσκο. Αὐτὴ τὴν σαιζὸν δύμως ἔρχομαι στὴν Φλωρίδα καὶ κάθομαι στὸ «Γκράντ Ότέλ». Τ' ὅνειρό μου εἶνε νὰ πανευθῶ ἐναντὶ θάρρου ποὺ θ' ἀναπήσω. Μοῦ φαίνεται ότι διάλεξα ἔσας.

"Ο Τέντυ ἔνοιωσε ἔνα κῦμα αἴματος νὰ πνίγῃ τὴν καρδιά του. Ήταν τόση ἡ στενοχώρια του ποὺ τοῦ ἔρχότανε νὰ κλάψῃ. Καταλάβαινε ότι δὲν ἥταν προετοιμασμένος γι' αὐτὴ τὴν περιπέτεια. "Επειτα ἡ ὁμορφιὰ αὐτῆς τῆς γυναίκας, ἡ γοητεία τῆς φεγγασόλουστης βραδυάς, ἡ ἀπόλυτη μοναξιὰ κ' οἱ παθητικοὶ ἥχοι τῆς μουσικῆς ποὺ ἔρχοντουσαν ὡς αὐτὸν ἀπὸ τὰ κατάφωτα ξενοδοχεῖα, τὸν ἔκυναν νὰ χάσῃ δλο τὸ θάρρος του. "Ολη ἡ ἐπιθυμία του νὰ ζήσῃ πραγματικὰ μιὰ αἰσθηματικὴ περιπέτεια κάτω ἀπὸ τὸν ὑπέροχο οὐρανὸ τῆς Φλωρίδος τὸν ἔκανε νὰ ξεχάσῃ τὶς προφυλάξεις του.

Μή ξέροντας τὶ κάνει, ἔπιασε μὲ τρυφερότητα τὸ χέρι τῆς Ντόλλυ καὶ τὸ φίλησε μ' ἔνα συγκρυτημένο πάθος τρέμοντας ἀπὸ τὴν συγκίνησί του.

—Σᾶς εὔχαριστῶ, τῆς εἶπε κατόπιν. Μοῦ σώσατε τὴν ζωή. Λίγο ἀκόμη ἀν κρατοῦσε αὐτὴ ἡ κωμωδία θὰ τίναξα τὰ μυχά μου ἀπὸ τὴν ἀπελπισία μου.

—Ποιὰ κωμωδία; ἔκανε ἡ "Εβεριγκ. Φαντάξεσθε λοιπὸν ότι

ὑποκρίνομαι κι' ότι δὲν σᾶς ἀγαπῶ πραγματικά.

"Ο Τέντυ γιὰ δετερη φορὰ ἀγωνίστηκε νὰ συγκρατηθῇ καὶ νὰ μὴ τῆς δυολογήσῃ ὅλη τὴν ἀλήθεια. Τῆς Βεβαίωσε ότι ἡ παρουσία τῆς τὸν εἶχε συγκινήσει κι' ότι δὲν ἀπέκρυψε ότι ἡ πρότασί της νὰ τὸν παντρευθῇ τὸν εἶχε ἀφήσει κατάπληκτο.

—Δὲν ξέρετε, τῆς ὁμολόγησε μ' εἰλικρίνεια, τίποτε γιὰ μένα. Θὰ μποροῦσα νὰ εἶμαι πιὸ φτωχὸς ἀπ' ὅτι φαίνουμαι καὶ πιὸ δυστυχισμένος. Τὶ σᾶς ἔκανε νὰ δεχθῆτε νὰ γίνετε γυναῖ-

κα μου;

—Ο ἔρωτας, τοῦ ἀπάντησε ἡ Ντόλλυ μὲ τρυφερότητα κι' γειρε πιὸ κοντά του γιὰ νὰ τοῦ δώσῃ ἔνα παθητικὸ φύλ.

Αργά, τὴν νύχτα, δ Τέντυ Σμιθ κ' ἡ Ντόλλυ "Εβεριγκ γύρισαν εὕθυμοι στὸ ξενοδοχεῖο. Τὰ γκαρσόνια ποὺ τοὺς ἀντίκρυσαν δὲν μπόρεσαν νὰ συγκρατήσουν ἔνα πονηρὸ χαμόγελο. Ο Σμιθ τὸ πρόσεξε καὶ θύμωσε. Μ' εύχαριστησὶ του θὰ τοὺς ξοπάξε τὰ μοῦτρα.

Κοντά στὸ διαμέρισμα τῆς "Εβεριγκ, σλλαξαν ἀκόμη θυδ τρυφερὰ λόγια καὶ κανόνισαν τὶς διασκεδάσεις τῆς αὐριανῆς μέρας τους.

—Καὶ πρὸ πάντων, τοῦ εἶπε ἡ Ντόλλυ, μὴ δεχάσης νὰ στελλης ἔνα μπουκέτο στὴ θεία μου καὶ νὰ τὴν ἐπισκεφθῆς. Θὰ ίδης ότι δὲν θὰ φέρη καμμιὰ ἀντίρρηση στὴν ἔνωσι μας.

Καὶ πράγματι, η «μίσσες» Γκόλντιθερ δὲν τοῦ ἀρνήθηκε τὸ χέρι τῆς Ντόλλυ. "Εδειξε μάλιστα μεγάλη προθυμία καὶ θιάστηκε νὰ ὄρισῃ τὴν μέρα τοῦ γάμου τους.

—Ο Τέντυ ἔπλεσ σ' ὡκεανούς εύτυχίας. Εἶχε πραγματοποιήσει τὸ τολμηρότερο ὅνειρό του. Τὴν ήμέρα τοῦ γάμου του, ένοιωσε μ' ἀπέραντη χαρὰ δὲν ἀντίκρυσε τὴ Ντόλλυ νὰ φορά τὰ νεφικά της. Ήταν ὑπέροχη ἔτσι...

Δυὸς μέρες δύμως ύστερα ἀπὸ τὸ γάμο του συνέθη ἡ φοβερὴ καταστροφή. Ο καμαριέρης του τοῦ ἔφερε ἔνα τεράστιο δύκο ἀπλήρωτων λογαριασμῶν τῆς Ντόλλυ! Κι' αὐτὸς & Ροκφέλλερ θὰ μποροῦσε νὰ χρεωκοπήσῃ ὃν τοὺς ἔξωφλουσε! Ο Τέντυ τὸ ἔχασε. Καὶ μ' ὠρθωμένες τὶς τρίχες ἀπὸ τὴ φρίκη του δὲν ἀργησε νὰ μάθῃ δληθεία.

—Η Ντόλλυ "Εβεριγκ ἥταν πιὸ φτωχὴ ἀπὸ αὐτὸν μὰ ζούσε μὲ χρέη μιὰ ζωὴ ἔκατομμυριούχου μὲ τὴν ἔλπιδα νὰ θρῆ ἔνα θῦμα. Καὶ τόσο ὁμορφα δ Σμιθ ἔπαιξε τὸ ρόλο τοῦ πλούσιου ὡστε ἔξαπατήθηκε κι' αὐτὴ καὶ τὸν κατάφερε νὰ τὴν κάνῃ γυναίκα του.

—Ο Τέντυ Σμιθ ἥταν κατεστραμμένος! Καὶ γιὰ νὰ μὴν έξευτελισθῇ προτίμησε νὰ αὐτοκτονήσῃ. "Ετοι αὐτὸς τ' ὁμορφο ὅνειρο τῆς ζωῆς του εἶχε ἔνα ἄγριο κι' αἰματηρὸ τέλος.

TZOE ΜΠΟΛΕΣΥ

EUGENEH ELDATI'

Η ΖΗΛΕΙΑ

(Παραμυθάκι)

Κάποτε ἔνας νέος ζυλοτυπούσε πολὺ μιὰ κοπέλλα, ποὺ ἥταν ἔξαιρετικὰ φιλάρεσκη.

—Τὰ μάτια σου μπορεῖ νὰ ίδουν κάποιον ἄλλον, τῆς εἶπε μιὰ μέρα, καὶ τῆς ἔθγαλε τὰ μάτια!

—Μὲ τὰ πόδια σου μπορεῖ νὰ πατήσῃς τὸ πόδι κανενὸς κρυφά γιὰ νὰ τοῦ δώσῃς νὰ νοιώσῃ τὸ αἰσθημά σου, τῆς εἶπε, μιὰ ὅλη μέρα, καὶ τῆς ἔκοψε τὰ πόδια!

—Α! Ξέσαχα ότι μπορεῖ νὰ τοῦ μιλήσῃς, τῆς εἶπε σὲ λιγο, καὶ τῆς ἔκοψε καὶ τὴ γλώσσα!

—Οὕτε νὰ χαμογελᾶς δὲν θέλω, τῆς τόνισε, καὶ τῆς ξερρίζωσε τὰ δόντια τῆς!

—"Ετοι τώρα μπορῶ νὰ εἶμαι ἥσυχος, τῆς εἶπε τὴν ἄλλη μέρα κόσσοντας καὶ τὰ πλούσια καὶ ώραια μαλλιά της... Τώρα μπορῶ νὰ σ' ἔμπιστευθῶ... Μεῖνε μόνη σου σήμερα... Κανεὶς, δὲν φεύγει, νὰ σὲ κλέψῃ.

—Οταν δύμως γύρισε, δὲν τὴ θρῆκε πειὰ στὸ σπίτι. "Η νέα είχε φύγει μ' ἔνα θεατρώνη γείτονά της, ποὺ τὴν πήρε μ' ἔνα θίασο ποικιλιῶν γιὰ νὰ τὴν ἔκμεταλλευθῆ, ἐπιδεικνύοντάς την, ώς περίεργο φαινόμενο στὸν κόσμο!

ΣΚΕΨΕΙΣ

Οι νέοι πέφτουν γονατιστοὶ μπροστά στὴν ἔρωμένη τους, διπλὰ τὸ πεζικό μπροστά στὸ ιππικό, γιὰ νὰ τὴ νικήσουν ἢ νὰ δεχτοῦν τὸ θάνατο.

(τοῦ Ζάν Ρίχτερ)

